

РЕШЕНИЕ

№ 6334

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7241** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 211 вр. чл. 214, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. П. С., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адвокат М. Н. К., срещу Заповед № 5133-6195/30.06.2023 г., издадена от Директор на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

С т. 1 от диспозитива на оспорената заповед на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 и ал. 2 вр. чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, по отношение на жалбоподателя – младши инспектор К. П. С., младши автоконтрольор I-степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“, СДВР, е образувано дисциплинарно производство за нарушение, за което е предвидено дисциплинарно наказание „Уволнение“. С т. 2 от диспозитива на заповедта жалбоподателят е временно отстранен от длъжност без посочен срок, като е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личния знак и служебното оръжие. С т. 3 от диспозитива на заповедта е назначен и определен дисциплинарно разследващ орган – комисия от конкретно посочени служители при СДВР /л.8-12/. Жалбоподателят оспорва разпореденото със заповедта временно отстраняване от длъжност. Излага доводи за незаконосъобразност. Иска се отмяната на заповедта, касаеща временното отстраняване. Претендират се разноски. В ОСЗ, проведено на 11.10.2023 г. от страна на жалбоподателя е представена Заповед №

513з-8576/29.08.2023 г., издадена от Директор на СДВР, с която жалбоподателя на основание чл. 43, ал. 3, т. 2 и ал. 4 вр. чл. 214, ал. 3 от ЗМВР вр. чл. 46, ал. 4, т. 1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. е възстановен на заеманата от него длъжност, считано от 31.08.2023 г.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява, представлява се от адвокат М. К., която моли съда да уважи депозираната жалба, като отмени оспорената заповед. Претендират се сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен не се явява, представлява се от главен юрисконсулт И., която моли съда да прекрати съдебното производство и да остави жалбата без разглеждане, поради липса на правен интерес с оглед представената от жалбоподателя заповед, с която е възстановен на заеманата от него длъжност, считано от 31.08.2023 г. По същество излага аргументи за неоснователност на жалбата, и моли за нейното отхвърляне. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Заповед № 5133-6195/30.06.2023 г., издадена от Директор на СДВР е издадена въз основа на Писмо рег. № 7855р-6127/29.06.2023 г. по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност“ при Министерство на вътрешните работи, с което се съобщава, че на 28.06.2023 г. са задържани петима служители от 02 РУ-СДВР: Н. А. Р., [ЕГН], командир на отделение в 02 РУ-СДВР; М. Е. Р., [ЕГН], служител на 02 РУ-СДВР; И. П. И., [ЕГН], служител на 02 РУ-СДВР; К. П. С., [ЕГН], служител на 02 РУ-СДВР и И. К. А., ЕГН: [ЕГН], служител на 02 РУ-СДВР за извършване на престъпна дейност по чл. 294 от НК. Съпричастност към престъпната дейност е установена и на А. А. П., [ЕГН], служител на 02 РУ-СДВР, който не е бил задържан при реализиране на полицейската операция. По случая е образувано Досъдебно производство № 267/2023 г. при Следствен отдел при Софийска градска прокуратура /л.17/.

Прието е, че с поведението си, като прикрил водач, предизвикал тежко пътно транспортно произшествие на 04.06.2023 г. в[жк], [населено място], станало обществено достояние, К. П. С., младши автоконтрольор I-степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“, СДВР е извършил нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в т. 15, 18, 19, 20 и 24 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед № 8121з-348/25.07.2014 г. на Министър на вътрешните работи /обн., ДВ, бр. 67/12.08.2014 г./, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“. Посочено е, че характерът на извършеното дисциплинарно нарушение и обстоятелствата по неговото извършване, сочат за наличие на основание за временно отстраняване на служителя от длъжност. Посочено е, че с поведението си младши инспектор К. С., като служител на СДВР би могъл да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване, респективно да получи достъп до лични данни и адрес на свидетели по случая, на които да окаже въздействие и по този начин да затрудни разследването и че в качеството си на полицейски служител да използва служебното си положение с цел да извърши друго подобно деяние.

С мотивите на обжалваната заповед е възпроизведено накратко съдържанието на писмото, а с диспозитива и е образувано дисциплинарно производство за нарушение,

за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“, К. С. е отстранен от длъжност без посочен срок и са отнети служебната карта, личния знак и служебното му оръжие, както и е назначен дисциплинарно разследващ орган – комисия и служители от СДВР. Заповедта е връчена на жалбоподателя лично и срещу подпис на 02.07.2023 г. в 08:05 часа /л.13-16/.

От страна на К. П. С. на 12.07.2023 г. е депозирана жалба срещу т. 2 от Заповед № 5133-6195/30.06.2023 г. на Директор на СДВР, с която същият е оспорил законосъобразността на временното му отстраняване от длъжност.

Със Заповед № 5133-8376/29.08.2023 г., издадена от Директор на СДВР, е възстановен на длъжността си с всички права от датата на отстраняване /02.07.2023 г./, като е разпоредено да му бъдат върнати служебна карта, личен знак и оръжие, считано от 31.08.2023 г. /л.26/.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се представиха следните писмени доказателства от жалбоподателя:

1. С молба вх. № 5856/13.02.2023 г., следните писмени доказателства: Заповед № 5133-8376/29.08.2023 г., издадена от Директор на СДВР /л.26/

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Оспорената заповед в обжалваната част – относно временното отстраняване от длъжност, е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 214, ал. 1, т. 1 вр. чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, в качеството му на орган, образувал дисциплинарното производство срещу жалбоподателя, заемащ младша изпълнителска длъжност. Спазена е предвидената с чл. 214, ал. 1 ЗМВР писмена форма, като са изложени фактически и правни основания за издаването им. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосновават отмяната на обжалваните актове.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. Нормата изисква наличието на две кумулативни предпоставки за правомерно временно отстраняване на служител от длъжност, осъществяването на които в случая е доказано от представените по делото доказателства.

В разглеждания случай е безспорно установена първата предпоставка – на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение от държавния служител на служебната дисциплина, за което се предвижда налагането на дисциплинарното наказание "Уволнение", както изрично е посочено в процесната заповед. Налице е и втората предпоставка - служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В тази насока административният орган е изложил конкретни мотиви, като не се споделя от съда

становището на жалбоподателя, че същите са бланкетни и необосновани. Ответникът е съобразил обстоятелството, че в качеството му на служител на СДВР, С. би могъл да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване и да получи достъп до лични данни и адреси на свидетели по случая, на които да окаже въздействие и по този начин да затрудни разследването. Посочени са конкретните действия, които жалбоподателят е възможно да извърши, което да доведе до затруднено разкриване на обективната истина в дисциплинарното производство. В случая този извод се явява обоснован, предвид реалната възможност С., в качеството му на служител на СДВР и предоставеният му достъп до информационните масиви на МВР, да може да влияе върху разкриването на обективната истина в хода на дисциплинарното производство.

Безспорно между страните е обстоятелството, че жалбоподателят заема младша изпълнителска длъжност, но в случая временното му отстраняване от длъжност не е мотивирано с възможност същият да влияе на членовете на дисциплинарно-разследващия орган (Д.), поради което доводите в жалбата в тази насока са неотнормими към предмета на спора.

Заповед № 5133-6195/30.06.2023 г., издадена от Директор на СДВР е издадена и в съответствие с целта на закона. Принципите за съразмерност и истинност (чл. 6 и чл. 7 от АПК) са спазени - засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, поради което приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за осигуряване на законосъобразно приключване на дисциплинарното производство. Впоследствие след изтичане на два месеца от отстраняването, жалбоподателят е възстановен на заеманата длъжност и е разпоредено да му бъдат върнати служебните карта, личен знак и служебно оръжие.

В тази връзка по делото е представена Заповед № 5133-8376/29.08.2023 г., издадена от Директор на СДВР, с която жалбоподателят е възстановен на длъжността си с всички права от датата на отстраняване /02.07.2023 г./, като е разпоредено да му бъдат върнати служебна карта, личен знак и оръжие, считано от 31.08.2023 г.

Следователно неоснователни се явяват наведените в жалбата доводи. По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че по отношение на оспорените заповеди не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, а жалбите като неоснователни следва да се отхвърлят.

При този изход на спора в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100.00 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. П. С., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адвокат М. Н. К., срещу Заповед № 5133-6195/30.06.2023 г., издадена от Директор на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА К. П. С., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен

адрес]0, чрез адвокат М. Н. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100.00 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: